

EMLYN

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Welshe naam. Wordt meestal teruggevoerd op de Latijnse naam Aemilianus, versierde vorm van Aemilius. Naam van een oud-Romeins adellijke familie; de naam wordt in verband gebracht met:

- 1] het Griekse woord 'haimulos' = 'teer', 'zacht', 'vriendelijk';
- 2] het Latijnse 'aemulus' = wedijverig', 'mededinger'
- 3] het Griekse woord 'haimulia' = 'listigheid', zoals bv. de Latijnse schrijver Plutarchus doet; schijnt toch minder voor de hand te liggen.

*

Bijzonderheden

Het is evenwel niet zeker of 'Emlyn' afstamt van het Latijnse Aemilianus. Ook is het zeer wel mogelijk, dat hij teruggaat op een oorspronkelijk Keltische of Gaelic naam. Zo zijn er enkele Bretonse en Ierse heiligen, die als Aemilianus te boek staan. Het is goed mogelijk dat in hun geval Aemilianus een Latijnse weergave bevat van een oorspronkelijk Keltische klank.

*

Aemilianus (ook **Aemilian**, **Ämilian**, **Emil**, **Emilianus**, **Émilien**, **Milhan**, **Millán** of **Misanus**) **de la Cogolla** (verlatijnt tot **Cucullatus**; ook **van Vergeye**, soms verlatijnt tot **Vergegium**) osb, Aragon, Spanje; kluizenaar & abt; † **574**; **feest 12 november**.

Hij was van eenvoudige afkomst en moet geboren zijn rond 474 of 484. Aanvankelijk was hij schaapherder in het gebied van de Rioja, Castilië. Volgens de legende viel hij eens in slaap toen hij wat op de cithar zat te spelen. Hij droomde dat hij op hogere dingen uit moest zijn in het leven. Onmiddellijk ging hij op zoek en stelde zich onder leiding van een kluizenaar, Felix, die te Bilibin woonde in de buurt van Najara.

Na enige tijd keerde hij naar zijn geboortestreek terug om er het leven van een kluizenaar te leiden. Rond hem ontstond al spoedig een kloostergemeenschap, waarvan hij abt was. Vanwege zijn menslievendheid werd hij door bisschop Didymus van Tarragone tegen zijn zin tot priester gewijd. Deze vertrouwde hem de zielzorg van het plaatsje Vergeye toe. Zijn pastorale zorg bleek zo groot dat zijn collega-priesters er niet aan konden tippen en er jaloers van werden. Ze maakten hem verdacht bij de bisschop, waarop deze zich genoodzaakt zag Aemilianus uit de zielzorg terug te trekken. Dat stelde hem in staat zijn geliefde kluizenaarsleven weer op zich te nemen. Er zijn talrijke verhalen overgeleverd, waarin hij als wonderdoener wordt gepresenteerd: hij genas zieken, dreef duivels uit en deed goed waar hij maar kon.

Kortom de mensen die over hem vertellen, presenteren hem als een soort nieuwe Jezus die in hun midden woonde en hun genade op genade bracht. Hij moet bijna honderd geweest zijn, toen hij stierf. In 1030 werd een gedeelte van zijn gebeente overgebracht naar het naar hem genoemde en volgens sommigen door hem gestichte klooster San Millán. Beroemd is zijn romaanse reliekschrijn; deze bevindt zich thans in het Archeologisch Nationaal Museum te Madrid.

*

Emilion van St-Emilion, St-Émilion, Frankrijk; kluizenaar; † **767**; **feest 16 november**.

Emilianus was afkomstig uit Vannes, en leidde het leven van een kluizenaar in een grot in de streek van Bordeaux. Hij gaf zijn naam aan het plaatsje, dat daar ontstond, en aan de voortreffelijke wijn die ervandaan komt.

Tot op de dag van vandaag toont men er de reiziger de grot waar hij leefde, en hoe hij daar zijn slaappleaats en stoel uit de grot had uitgehouwen (zie afb.). Het volksgeloof weet nog te vertellen, dat onvruchtbare vrouwen, die op de stoel plaatsnemen, vruchtbaar worden, en kinderen zullen krijgen.

*

Bretonse heiligen, wier naam oorspronkelijk Gaelic geklonken moet hebben(?): **Aemilianus** (ook **Similianus**) **van Nantes**, Frankrijk; bisschop & martelaar; † **725**; **feest 27 juni**. Hij staat te boek als de derde bisschop van Nantes. Hij zou tijdens de invallen van de Noormannen het leven verloren hebben en in een put zijn gegooid. **Aemilianus** (ook **Melanius**) **van Rennes**, Bretagne, Frankrijk; bisschop; † **567**; **feest** († 6 januari &) **11 oktober**.